

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618200866
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618200866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu S. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., ul. T. XXX/X, štátneho občana SR, právne zastúpeného advokátkou Mgr. Stanislavou Tichou, advokátska kancelária 017 01 Považská Bystrica, Zakvášov 1519/57, adresa pre doručovanie: XXX XX P., P.O.P. XX, proti žalovanému Y. A. T., s. r. o., so sídlom XXX XX P., Y. XX, S.: XX XXX XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 1.840,12 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/16/2018-81 zo dňa 26. 06. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s príslušenstvom, priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov sporu v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník; uložil povinnosť žalovanému zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 100 % s tým, že o výške súdneho poplatku rozhodne súdny úradník. Okresný súd rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalovanej istinu s príslušenstvom na základe tej skutočnosti, že žalovaný predložil žalobcovi na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a žalobca ho podpísal dňa 02. 05. 2012 s tam uvedenými podmienkami úveru. Následne žalovaný schválil žalobcovi revolvingový úver, v ktorom sa niektoré podmienky úveru zmenili, žalobca namietal, že v úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, výška splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, o splatnosti jednotlivých splátok zahŕňajúc prvú a poslednú splátku. V zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru. Žalovaný sa zaviazal, že poskytne žalobcovi úver vo výške 1.320,- €, v skutočnosti však žalobcovi vyplatil len sumu 1.130,12 €, čo žalovaný odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie „služby“ podľa bodu 8. Žiadosti/Zmluvy vo výške 189,88 €, ktorý si žalovaný započítal oproti úveru žalobcu. Žalobca namietal, že dohoda obsiahnutá v bode 8. je neprijateľnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 OZ, pretože vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané. Rovnako aj dohodu - súhlas o započítaní obsiahnutého v bode 10. zmluvných dojednaní, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu tým, že žalovaný poskytuje žalobcovi nižší úver, ako bolo dojednané. V žiadosti o úvery nesúlad ohľadne výšky RPMN, písomný prejav žalovaného, pokiaľ sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobcu však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptoval. Žalovaný

pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby úveru je vyššia ako výška RPMN, pritom ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov. Žalobca poukázal aj na neprimeranú výšku odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70 % a ktorá podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 OZ. Žalobca teda poukázal na to, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje povinné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z., a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal poskytnuté finančné prostriedky 1.130,12 €, zaplatil do 14. 03. 2017 sumu 2.970,24 €, a preto žalobca žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.840,12 € titulom bezdôvodného obohatenia - plnenia bez právneho dôvodu.

2. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním (viď bod 17. napadnutého rozsudku).

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 290 CSP, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z., podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 517 ods. 1 prvá veta a odsek 2 OZ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 43a ods. 1, § 43c ods. 2 prvá veta, § 44 ods. 2, § 46 ods. 1 OZ, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 4 ods. 2 písm. u/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaný. Poukázal v odvolaní na zrejmu nesprávnosť v oblasti záverov súdu prvej inštancie, že medzi návrhom na uzatvorenie zmluvy v podobe vymedzenia údajov v bode 5. a jeho akceptáciou v podobe vymedzenia údajov v bode 6., ako aj potvrdením akceptácie návrhu prostredníctvom Oznámenia veriteľa o schválení úveru sú rozdiely medzi nimi podľa žalovaného nie je žiadny rozdiel. Z bodu 5. návrhu a z bodu 6. prijatia vyplýva, že žalobca požiadaval o úver v sume 1.320,- € so splatnosťou 42 mesiacov pri výške mesačnej splátky 70,72 €, celková čiastka na úhradu bola vo výške 2.970,24 €, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 695,88 €, celková čiastka pri poskytnutí revolvingu vo výške 1.697,28 €. Z bodu 6. vyplýva výška schváleného úveru v sume 1.320,- € pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 70,72 €, celková čiastka na úhradu vo výške 2.070,24 € a poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 695,88 €, ako aj celková čiastka pri poskytnutí revolvingu vo výške 1.697,28 €. Žalovaný akceptoval návrh žalobcu v nezmenenej výške. Rozdiel jestvuje iba v oblasti výšky RPMN úveru, ktoré je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6. uvedená presne. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobu zamietnuť.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny a dostatočne zdôvodnený a odvolanie za účelové. Dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu. K zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Zopakoval svoje ďalšie námietky, ktoré boli totožné s jeho tvrdeniami uvedenými v žalobe. Rozsudok okresného súdu žiadal ako vecne správny potvrdiť.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobcu k odvolaniu opätovne poukázal na to, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6. RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa. Žiadal vyhovieť ním podanému odvolaniu.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalovaného k písomnému vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu neuviedol žiadne nové skutkové okolnosti odlišné od tých, s ktorými sa mal súd ako aj žalobca možnosť oboznámiť z predchádzajúcich vyjadrení žalovaného. Rozsudok súdu prvej inštancie žiadal potvrdiť ako vecne správny. V doplnení vyjadrenia zo dňa 07. 02. 2018 tvrdil, že vznesená námietka premlčania je nedôvodná, poukázal na niektoré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Prijatie návrhu žalovaným obsahovalo zmeny, v dôsledku ktorých prijatie návrhu treba považovať za odmietnutie návrhu a treba ho považovať za nový návrh. Takýto návrh sa musí dostať do dispozičnej sféry pôvodného navrhovateľa, ktorý s týmito zmenami musí písomne súhlasiť. Pokiaľ v návrhu zmluvy nebol uvedený údaj o RPMN (bola uvedená len predpokladaná výška RPMN) a údaj o RPMN sa nachádza len v prijatí návrhu, ide o takú zmenu, ktorú treba považovať za odmietnutie návrhu a za nový návrh, ktorý treba prijať v písomnej forme. Je síce pravdou, že RPMN sa medzi stranami zmluvy nedojednávajú, táto skutočnosť však nemá vplyv na to, že údaj o RPMN musí byť v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľovi známy. Ide o základný a najpodstatnejší údaj, na základe ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či zmluvu za uvedených podmienok uzavrie alebo nie. Ak k uzavretiu zmluvy riadne postupom podľa Občianskeho zákonníka písomne nedošlo a spotrebiteľ žalovanému zaplatil viac, než mu žalovaný ako dodávateľ poskytol, na strane žalovaného sa jedná o bezdôvodné obohatenie, ktoré musí žalobcovi - spotrebiteľovi vydať. V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu vzhľadom k tomu, že akékoľvek ďalšie dôvody uvedené odvolacím súdom by boli vlastne len zopakovaním dôvodov rozhodnutia, ktoré uviedol súd prvej inštancie.

11. Odvolací súd potvrdil ako vecne správny rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok ako výroky závislé od rozhodnutia vo veci samej.

12. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto v súlade s ust. § 255 ods. 1 odvolací súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcovi podľa pomeru úspechu vo veci, teda v súdnej veci v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).